

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.53/2025/31.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. október 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2025. április 2. napján kihirdetett B.206/2024/27. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában meghatározott pénzbüntetés egy napi tételének összegét 10.000 (tízezer) forintra, ekként az összesen kiszabott pénzbüntetést 5.000.000 (ötmillió) forintra enyhíti.

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottak – Terhelt1 I. r. vádlott a végrehajtás elrendelése esetén – helyesen legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, megállapítja, hogy az Kft1. „fa” képviselője a Cég képviselő1, az I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege pedig helyesen 503.346 (ötszázháromezer-háromszáznegyvenhat) forint.

A másodfokú eljárásban 12.600 (tizenkettőezer-hatszáz) forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére az Kft1. „f.a.” jogi személy köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék 2025. április 2. napján kihirdetett 3.B.206/2024/27. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és 2 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §], Terhelt2 II. r vádlottat bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §].

[2] Ezért I. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 6 év gazdálkodó szervezet vezetője foglalkozástól eltiltásra, II. r. vádlottat 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 3 év gazdálkodó szervezet vezetője foglalkozástól eltiltásra ítélte. I. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés egy napi tételét 20.000,-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a vádlottak - I. r. vádlott a végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a szabadságvesztés

kétharmad részének kitöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. A bíróság az Kft1. „fa” jogi személlyel szemben 33.057.000,- Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett még a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] A törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, súlyosítás érdekében, Terheltl I. r. vádlott védője a pénzbüntetés enyhítése, valamint a kiegészítő írásszakértői díj megfizetésére kötelezés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.122/2025/1-I. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta azzal, hogy az I. r. vádlott védőjének fellebbezését utóbbi részében tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján. Álláspontja szerint az első bíróság eljárási hibát nem vétett, a megállapított tényállásból helytálló következtetést vont a vádlottak bűnösségére, a cselekményeik minősítése törvényes. Rámutatott, hogy a törvényszék részben tártá fel a bűnösségi körülményeket, továbbá a halmazati szabályokra is figyelemmel az irányadó középértéket is tévesen állapította meg, mely a Btk. 81. § (3) bekezdésének alkalmazásával I. r. vádlottal szemben az 5 évtől 12 évig terjedő tételkeret mellett az irányadó középérték 8 év 6 hónap, II. r. esetében a 2 évtől 9 évig terjedő tételkeretre figyelemmel 5 év 6 hónap szabadságvesztés. Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények száma és nyomatéka alapján a különös részi minimum alatti tartamban kiszabott büntetések a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési cél elérésére egyik vádlott tekintetében sem alkalmasak. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság I. r. vádlott esetében a bűnösségi körülményekről milyen téves megállapításokat rögzített az [58] bekezdésben, melyek korrekciájára tett indítványt, míg II. r. vádlott vonatkozásában további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a költségvetést károsító, bűnsegédként elkövetett bűncselekményekben is marasztalták már, továbbá azt, hogy a személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagy. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint olyan különös méltánylást érdemlő körülmény egyik vádlott oldalán sem állapítható meg, amely az enyhítő szakasz, ezen túl I. r. vádlott tekintetében a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezés alkalmazását indokoltta tenné.

[5] A járulékos rendelkezések körében a bűnügyi költségről hozott rendelkezés megváltoztatásának szükségességére mutatott rá egyrészt tanú5 tanú bíróság előtti megjelenésének költsége, másrészt egyetértve a védelem által is hivatkozottak szerint a kiegészítő igazságügyi írásszakértői vélemény költsége kapcsán. Az ítélet egyéb rendelkezéseit helytállónak találta.

[6] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztéseket súlyosítsa, az I. r. vádlottat a közügyek gyakorlásától is tiltsa el, továbbá az I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költséget 503.346,- Ft-ban állapítsa meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben azzal, hogy a felszámolással érintett gazdasági társaság képviselőjét jelölje meg.

[7] Az I.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában védenca személyi körülményeivel és az enyhítő körülmények nyomatékával érvelt az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamának és a szabadságvesztés végrehajtása próbaidőre történő

felfüggesztésének megalapozottsága mellett. A vádlott jövedelmi viszonyainak bemutatásával érvelt amellett, hogy a pénzbüntetés egy napi tételének 20.000,-Ft-ban történő megállapítása eltúlzott, álláspontja szerint az 1.500,-Ft-ban meghatározott egy napi tétellel számolt összesen 750.000,-Ft pénzbüntetés a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztéssel megfelelően szolgálnák a fokozatosságot és arányosságot. Amellett érvelt, hogy a kiegészítő igazságügyi szakértői vélemény költségét indokolatlanul terhelte védencére az elsőfokú bíróság, ezért ezen rendelkezés megváltoztatását indítványozta.

[8] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője fenntartotta az átiratban írtakat. Az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott az elsőfokú bírósági eljárásnak szabálysértésektől mentességéről, a bűnösség megállapításának helyességéről és a minősítés törvényességéről. A bűnösségi körülmények átiratban írtak szerinti korrekcióját továbbra is szükségesnek találta, melyek eredményeképpen mindkét vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabását látta indokoltnak. Az I. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését és közügyektől eltiltás alkalmazását, II. r. vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta azzal, hogy az I. r. vádlott védőjével egyezően kérte az I. r. vádlottat érintő bűnügyi költség viseléséről hozott rendelkezés megváltoztatását.

[9] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta és a védencével szemben kiszabott pénzbüntetésnek a pénzbüntetés egy napi tétele összegének csökkentésével történő enyhítését indítványozta a fellebbezése írásbeli indokolásában írt érvek mentén. A védencét terhelő bűnügyi költség összegéről hozott rendelkezés megváltoztatását kérte az általa korábban leírt számítások figyelembevételével.

[10] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt azzal, hogy a törvényszék eljárási szabálysértés nélkül meghozott ítéletében törvényes és méltányos büntetést szabott ki a védencével szemben.

[11] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában rendezett életvitelére és személyi körülményeire, gyermekei felé fennálló eltartási kötelezettségeire hivatkozott.

[12] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

[13] A bejelentett fellebbezés tartalma alapján a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában és 591. § (2) bekezdésben rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[14] A fellebbezések irányára tekintettel a korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, azt, hogy a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya és a Be. 590. § (7) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezések

körében hozott döntéseit is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[16] A II. r. vádlottat illetően annyi kiegészítést kell tenni, hogy a törvényszék ítéletének [4] bekezdésében hivatkozott Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség 2.B.553/2021/109. számú vádiratával indult büntetőeljárás jogerősen befejeződött, Terhelt2t a Szegedi Törvényszék 6.B.1/2024/13. számú, 2024. május 22. napján kelt ítéletével - amely a Szegedi Ítéltábla Bf.87/2025/18. szám alatti határozatával 2025. június 11. napján emelkedett jogerőre – költségvetési csalás büntette, 36 rb bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége és 2 rb hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Terhelt2 II. r. vádlott 2025. június 12. napjától ezt a büntetést tölti.

[17] A Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a vádlottak bűnösségére vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[18] A vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése és megnevezése is törvényes.

[19] A büntetés kiszabási körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta, azokat részletesen ismertette. Az ítéltábla ugyanakkor megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által I. r. vádlott tekintetében rögzített és értékelt enyhítő körülmények korrekcióra, pontosításra, illetve kiegészítésre szorulnak, míg II. r. vádlott esetében továbbiakat kellett súlyosítóként értékelni - részben a fellebbviteli főügyészség e tárgyban tett észrevételeivel egyezően - az alábbiak szerint.

[20] Az I. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla mellőzte az időmúlás „tetemességére” történő hivatkozást és az elsőfokú bíróság ítéletének [58.5] pontjában írtakat arra tekintettel, hogy az utolsó részcsselekmény óta - 2021. december 20. - közel négy év telt el, ez azonban nem jelenti azt, hogy az időmúlásnak enyhítő hatást tulajdonítani az adott körülmények közt nem lehet, csupán azt jelenti, hogy kisebb a nyomatéka, mint enyhítő körülménynek.

[21] Az ítéltábla mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének [58.9] bekezdésében rögzítetteket és azok I. r. vádlott vonatkozásában enyhítőkénti értékelését, tekintettel arra, hogy az ellenőrzést a hamis tartalmú okiratok alapján végezte el az engedélyező, a folyósító pénzügyintézetet a megállapított tényállás szerint mulasztás nem terheli.

[22] További súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla - egyetértve a fellebbviteli főügyességgel - a II. r. vádlott vonatkozásában azt, hogy a költségvetést károsító, bűnsegédként elkövetett bűncselekményekben is marasztalták már, továbbá az előéleti adataiból levonható a következtetés a társadalmi normákkal való tudatos szembehelyezkedés miatt, hogy a személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagy.

[23] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[24] Az I. r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt 5 évtől 10 évig, a közbizalom elleni bűncselekményt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a halmazati szabályokra tekintettel a kiszabható szabadságvesztés tartama - a halmazati maximumra tekintettel - 5 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 8 év.

[25] A II. r. vádlott terhére rótt költségvetést károsító bűncselekményt 2 évtől 8 évig, a közbizalom elleni bűncselekményt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a halmazati szabályokra tekintettel a kiszabható szabadságvesztés tartama - a halmazati maximumra tekintettel - 5 évtől 9 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 5 év 6 hónap. Ez utóbbi adatot az ítéltábla a törvényszék ítéletének [66] bekezdésében egyúttal javítja.

[26] Az I. r. vádlott esetében az ítéltábla álláspontja szerint - különösen az I. r. vádlott büntetlen előéletére, személyi körülményeire, a kár részbeni megtérülésére és a cselekmény részbeni kísérleti szakban maradására figyelemmel - a büntetékiszabási körülmények, a terhére rótt bűncselekmények konkrét tárgyi súlya és az elkövető társadalomra veszélyessége alapján a törvényi minimummal egyező tartamban meghatározott szabadságvesztés nem eltúlzottan enyhe, a szabadságvesztés végrehajtásának maximális tartamú próbaidőre történő felfüggesztése sem kifogásolható.

[27] Az ítéltábla előljáróban rögzíti, hogy törvényszék ítéletének [61]-[62] bekezdésében írt, az I. r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrány alkalmazásához kapcsolódó indokolás érveivel és elveivel alapvetően egyetértett. Ezen elvek mentén is magas összegűnek találta a másodfokú bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét.

[28] A Btk. 50. § (1) bekezdésében leírtak szerint a pénzbüntetést úgy kell kiszabni, hogy a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel meg kell állapítani a pénzbüntetés napi tételeinek számát, míg az egy napi tételnek megfelelő összeget az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten kell meg állapítani.

[29] A fenti két szempont alapján a törvényszék helyesen alkalmazott a maximálisan megállapítható 540 napi tétel pénzbüntetésnek megfelelően 500 napi tétel pénzbüntetést, mert a bűncselekmény tárgyi súlyának ez felel meg.

[30] Az egy napi tétel 20.000,-Ft-ban történő megállapítása nem felel meg a törvény azon előírásának, hogy az egy napi tételnek megfelelő összeget az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten kell megállapítani. Az ítéltábla álláspontja szerint az összes körülmény figyelembevételével az egy napi tételként meghatározott összeg eltúlzottan magas, összességében a törvényi követelményeknek az egy napi tétel 10.000,-Ft-ban történő megállapítása felel meg.

[31] A végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés az összességében így 5 millió forintba csökkentett pénzbüntetéssel és határozott tartamú foglalkozástól eltiltással együtt elégséges és egyben szükséges joghátrány, mely alkalmas a büntetési célok megvalósításához és kellően igazodik a büntetéskiszabási körülményekhez is. A büntetés így törvényes, mely kellő visszatartó erővel bír, biztosítja, hogy az I. r. vádlott a jövőben ne kövessen el semmilyen bűncselekményt és megfelel a generál prevenció céljainak is.

[32] A II. r. vádlott tekintetében egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe. Ennek fő oka a II. r. vádlott előélete. A II. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetésekor büntetett előéletű volt, jelen cselekményeket 2 rb bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és 3 rb hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt kiszabott végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett 1 év 6 hónap börtönbüntetés próbaideje alatt követte el, mely büntetés végrehajthatósága 2023. február 18. napján lejárt.

[33] A törvényszék a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő rendelkezések alkalmazásával állapította meg a II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 1 év 6 hónapban. Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a II. r. vádlott esetében előéletére figyelemmel enyhítő szakasz alkalmazására nincs törvényes lehetőség.

[34] Az ítéltábla ezért a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést a szabadságvesztés büntetés tartamának két évre történő emelésével súlyosította. Az ítéltábla álláspontja szerint a II. r. vádlottal szemben kiszabott, a törvényi minimummal egyező tartamú 2 év börtön fokozatú szabadságvesztés a 3 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás és 3 év közügyektől eltiltás az összes körülmény figyelembevételével szükséges és egyben elégséges joghátrány a vádlottal szemben, alkalmas a büntetési célok elérésére és biztosítja a fokozatosság és az ítélet belső arányosságának elvét is.

[35] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései a bűnügyi költség kivételével törvényesek voltak, valamint pontosítani kellett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról hozott rendelkezést is.

[36] A törvényszék az I. r. vádlottat 661.746 Ft büntügyi költség megfizetésére kötelezte, míg további 430.085 Ft büntügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy az az állam terhén marad.

[37] Az összesített költségjegyzéken feltüntetett adatok alapján megállapítható, hogy a törvényszék nem rendelkezett tanú5 tanú bíróság előtti megjelenésével felmerült további 4.466 Ft büntügyi költségről, mely az 1. tényállási pontot illetően I. r. vádlottat érintő költségként merült fel.

[38] A védelem által a fellebbezésben is hivatkozott igazságügyi írásszakértői vélemény kiegészítése a már jogerősen marasztalt III. r. vádlott védekezésének körében merült fel, ezért annak díját nem I. r. vádlott - hanem III. r. vádlott egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban hozott határozat alapján - köteles megfizetni, így az I. r. vádlottat terhelő büntügyi költség összege helyesen 503.346 Ft.

[39] A törvényszék ítélete akként rendelkezett, hogy a vádlottak – Terhelt1 I. r. vádlott a végrehajtás elrendelése esetén – legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra. Ezt annyiban kellett pontosítania - a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdés alapján - az ítéltáblának, hogy megállapította, helyesen legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra a vádlottak.

[40] Az ítéltábla a vagyonekhozással érintett egyéb érdekelt adatainak pontosítása végett megállapította, hogy az Kft1. „fa” képviselője a Cég képviselő1.

[41] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2025. április 2. napján kihirdetett 3.B.206/2024/27. számú Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában a büntetés és néhány járulékos kérdés tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[42] Az ítéltábla a vagyoni érdekelt érdekében eljáró jogi képviselő díjának viseléséről a Be. 613. § (1) alapján a Be. 574. § (2) bekezdésére figyelemmel rendelkezett.

Győr, 2025. október 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2025. április 2. napján kihirdetett 3.B.206/2024/27. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. október 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke